

[Søren Hansen]

det er heller ikke nogen hellig ko for os at få slagtet monopolet, sådan som det tilsyneladende er for forslagsstillerne. Det, der derimod er ikke så lidt af en hellig ko for socialdemokratiet, er at få gjort Danmarks Radios og fjernsynets udbud af programmer bedre, helst meget bedre og helst meget hurtigt, i forhold til det nuværende stade.

For det første drejer det sig altså om at få anvendt de kræfter, de talenter, den teknik og de penge, vi har til rådighed, på en sådan måde, at vi får gjort det nuværende fjernsyn og radioen bedre og som sagt gerne så hurtigt som muligt.

Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at det er den modsatte udvikling, der ville blive tale om, hvis man fulgte venstres forslag, som jo ville opsplutte ressourcerne på det økonomiske område, når det drejer sig om at anvende talenter osv., sådan at det meget nemt bliver til to institutioner, der hver især er ringere end den nuværende, og at man kalder den ene såkaldt uafhængig og den anden såkaldt afhængig, synes jeg ikke gør nogen forskel i denne sammenhæng. Det afgørende i denne sammenhæng er, hvilket kvalitetsniveau vi er i stand til at sikre.

Vi er på vej til at øge kvaliteten. Det er vi ved den øgede egenproduktion, der er tale om; det er en rigtig og fornuftig udvikling, der skal styrkes yderligere. Det er et af elementerne i den mediepolitik, som vi kort var inde på under behandlingen af forrige punkt på dagsordenen.

Men det næste skridt i udviklingen, når det første punkt her er opfyldt – og gerne snarest muligt – bliver etableringen af et TV 2, ikke for at undgå satellitterne og alt det, der kan komme via kabler, via video osv., for det får vi jo, hvad enten vi kan lide det eller ej – jeg tror i øvrigt ikke, det vil være nogen ulykke – men alt dette skal mødes af et kvalificeret dansk alternativ, og det kan et TV 2 bidrage til. Vi kan nemlig her præstere ting, som ingen andre, i hvert fald ingen udenlandske sendere, kan byde på. Vi kan byde på dansk arbejde. Vi kan byde på behandling af danske problemer set ud fra danske holdninger og danske synspunkter. Vi kan sikre en behandling af regionale – ja, måske oven i købet af lokale – spørgsmål. Den meget kraftige ansøgerinteresse, der har været omkring lokale radio- og fjernsynsfor-søg, viser noget om, hvilke behov der er ude

omkring i denne sammenhæng. Vi kan dertil også lægge de nordiske programmer, de nordiske samproduktioner, som ville kunne blive en del af Nordsatprojektet eller af et TV 2-projekt, og her tager vi så den mest kvalificerede del, den bedste del, af Nordsatprojekt-tankerne med ind. Det var det, jeg også lovede at vende tilbage til.

TV 2 haster, men der er nogle betingelser, der skal opfyldes. Den ene er, at de nødvendige ressourcer er til stede, den anden er, at det bliver samfunds- og forbrugerstøttet, og den tredje er, at reklamefinansiering afvises. I denne forbindelse er det overordentlig glædeligt, at venstre har pillet adgangen til reklamefinansiering ud af forslaget. Det var med, da man sidste gang fremsatte forslaget, i 1980. Jeg håber, at det er udtryk for et holdningsskifte, en holdningsændring, og at det ikke kun er en taktisk fidus. Når man kender venstre, er man ikke i tvivl om, at der ikke er tale om taktiske fiduser, det er ikke noget, man betjener sig af i venstre; derfor er jeg helt overbevist om, at der er tale om en holdningsændring, og den hilses overordentlig hjerteligt velkommen.

Flemming Jensen (KF):

Det er ikke noget under, at det vrimler med forslag om, hvordan man kan bryde Danmarks Radios monopol. Monopolbruddet er simpelt hen en nødvendighed, bl.a. – jeg har været inde på det før – for den fri debats skyld. Jeg skulle i og for sig have sagt, at her var en stor del af folketingets medlemmer enige, og jeg kan efter ministerens og hr. Søren Hansens indlæg konstatere, at det er socialdemokratiet også. Monopolbruddet skal til; heller ikke dér har man nogen hellige køer mere. Det var rart at høre ministeren sige – jeg tror, jeg citerer korrekt –: »en statisk opretholdelse af Danmarks Radios monopol er ikke afgørende«. Så kom vi det skridt videre.

Beklageligt er det så, at de, som ønsker monopolbruddet, endnu ikke har kunnet finde et fælles forslag, der kunne være virkelig styrke bag ved. Når jeg ser på det forslag, vi har foran os, havde jeg i og for sig lyst til at nøjes med at sige, at vi i det konservative folkeparti er enige i hensigten, at skabe en uafhængig radio, og vi kan vel heller ikke nægte, at den kan skabes ad den vej, for-